

Antidogma - Izraeli (v)iszonyok

2012 november 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ha eddig esetleg kételyek is lettek volna e tekintetben, egy nemrég publikált izraeli felmérés alapján immáron bizonyossá vált, hogy a szentföldi latorállam zsidó lakosainak többsége valóban diszkriminatív érzéseket táplál az arab lakossággal szemben.

Ez a csöppet sem meglep? konklúziója a Ha’aretz napilapban közzétett közvélemény-kutatásnak, amelyet a zsidó-palesztin egyenl?séget el?mozdító projektek megvalósításához adományokat gy?jt? Yisraela Goldblum Alapítvány rendelt a tekintélyes Dialog Intézett?l, és 503 f?s reprezentatív mintavétellel készült szeptember 16-án.

Eszerint a megkérdezettek 59 százaléka a miniszteri posztok betöltésénél az arabokkal szemben a zsidóknak kedvezne, 42 százalékuk nem akar arab lakótárssal egy épületben élni, és ugyanennyien vannak azok, akik arab osztálytársat sem szeretnének a gyermekeiknek. Másfél milliós lélekszámmal az izraeli arabok (muzulmánok és keresztények) alkotják az össznépesség 20 százalékát. Az 1948-as háború után Izrael határain belül maradt palesztinok leszármazottaiként megkapták az izraeli állampolgárságot, míg a Kelet-Jeruzsálemben él? 300 ezer palesztinnak csak tartózkodási igazolványa van azóta, hogy az 1967-es hatnapos háború következtében Izrael annektálta a területüket.

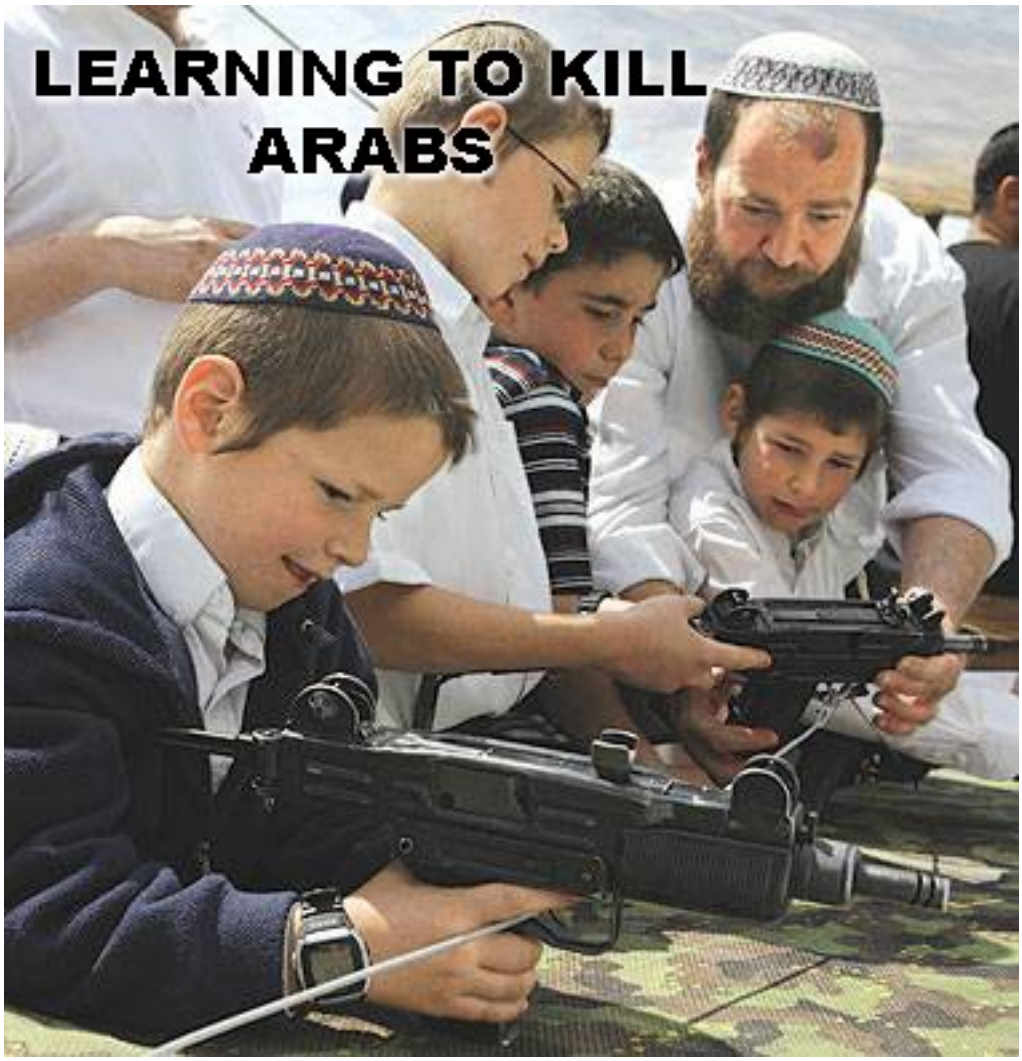

Izraelben a különböz? vallási/etnikai közösségek nem laknak ugyanazon lakónegyedekben, vagyis de facto szegregáció érvényesül, akárcsak egykor a dél-afrikai fehér rezsimben, ennek ellenére az izraeli arabok - legalábbis elvileg - ugyanazon jogokat élvezik, mint zsidó polgártársaik, a „visszatérés jogát” (alija) kivéve. Így a családegyesítés vagy a házasságkötés alapján járó állampolgárság számukra egyszer?en kizárt. Ha a törvény el?tti formális egyenl?ség létezik is, a valóságban súlyos szociológiai egyenl?tlenségek maradtak fenn, például az izraeli arabok alig 11 százaléka jut be az egyetemekre és csak 10 százalékukból lesz vállalatvezet?. Az egyenl?tlenség még az életremény szintjén is megnyilvánul: az arabok átlagos élethossza 74 év, szemben a zsidók 77 évével.

A felmérés szerint az izraeli zsidók egyharmada elvenné az izraeli arabok szavazati jogát, 47 százalékuk pedig egyenesen azt akarja, hogy az arab lakosságot a Palesztin Hatóság igazgassa (tehát arabok ne legyenek Izrael állampolgárai). A felmérés nem korlátozódik az izraeli arabok megítélésére, kiterjed Ciszjordániára is, erre az Izrael által 1967-ben katonailag megszállt palesztin területre, amelyet a zsidó entitás fokozatosan gyarmatosít, szokásához híven ebben a kérdésben is fütyülve a nemzetközi jogra. Ez megmutatkozik a felmérés eredményében is. Ciszjordánia annektálása esetén az izraeli zsidók többsége apartheid-rendszert építene ki a területen, 74 százalékuk falakkal elválasztott utakon közlekedtetné az arabokat és a zsidókat, 69 százalékuk pedig a szavazati jogot is megtagadná a két és félmilliónyi ciszjordániai palesztintól. Ugyanakkor az izraeli zsidók többsége (58 százaléka) meg van róla gy?z?dve, hogy Izrael hátrányos megkülönböztetéssel sújtja arab népességét.

Nem meglep?, hogy a vallási fanatikus ultra-ortodoxok képviselik a legszéls?ségesebben arabellenes álláspontot: 95 százalékuk hátrányos megkülönböztetést alkalmazna az arabokkal szemben a foglalkoztatás területén, 82 százalékuk el?jogokat követel a zsidók számára, 70 százalékuk megvonná az izraeli arabok szavazati jogát, 83 százalékuk pedig a szegregált közlekedés híve Ciszjordániában. Mivel Izraelben éppen az ultra-ortodox közösség a legszaporább, az elkövetkez? években nem sok esély van a tendencia megváltozására. A felmérésben utánuk a „tradicionális" vallásosak, az ex-Szovjetunióból érkezett új bevándorlók és a baloldali vallástalanok következnek, ez utóbbiak lévén a legtoleránsabbak.

Izraelben és Angliában nagyjából hasonló a szegénységi szint, az aggodalom azonban sokkal er?sebb a zsidó államban. Ez a végkövetkeztetése annak a vizsgálatnak, amelyet a Bar-Ilan és a Bristoli Egyetem párhuzamosan végzett el. Egy izraeli szegénynek hatszor nagyobb esélye van arra, hogy éhen marad, mint egy angolnak, és négyszer nagyobb arra, hogy kikapcsolják nála az áramot. Meglep? eredmények mind az izraeli, mind az angol kutatók számára. „Ha csak a számokat nézzük, Izrael szegénységi szintje csak kevéssel múlja felül Angliáét, tehát nem gondoltuk volna, hogy ilyen nagy különbségeket találunk. Valójában a szegénység sokkal markánsabb a zsidó államban", magyarázza David Gordon, a Bristoli Egyetem tanára, miközben izraeli kollégája, Menachem Monnickendam „kitért a hitéb?l", hiszen egészen addig biztosra vette, hogy „Izrael jobban tör?dik a szegényeivel, mint egy olyan kapitalista állam, mint Anglia", holott ennek éppen az ellenkez?je érvényesül az egészségügyi ellátáshoz való hozzájutás tekintetében is.

A kutatás nyilvánvalóvá tette, hogy egy izraeli szegénynek 52 százalékos az esélye arra, hogy krónikus egészségügyi problémákkal küszködik, ezzel szemben angol sorstársának csak 32,7 százalékos. Egyébként az izraeliek 16 százaléka érzi úgy, hogy rossz egészségügyi állapota a mindennapi életvitelét is károsan befolyásolja, szemben az angolok alig 1,3 százalékával. Végül pedig Izraelben a megkérdezettek 43 százaléka azt mondja, hogy nem kér orvosi receptet az orvosától, mert úgysem tudná kifizetni az orvosságot, Angliában ugyanezek aránya 6,4 százalék.

Ugyancsak a Bar-Ilan Egyetem egyik korábbi felmérése szerint az izraeliek 64 százaléka gondolja azt, hogy az olyan emberi jogvéd? szervezetek, mint az Amnesty International vagy a B'Tselem, Izrael Állam ellen ügyködnek és rontják a „márkaképét" külföldön. Ugyanakkor viszont a megkérdezettek 55 százaléka úgy véli, hogy Izrael jobban tiszteli az emberi jogokat, mint a nyugati demokráciák. Szó ami szó, olyan demokratikus „mintaállamokhoz" hasonlítva, mint amivé mára az Egyesült Államok vagy Németország vált, horribile dictu még akár igazuk is lehet. Más kérdés, hogy míg az utóbbiak jellemz? módon a többségi állampolgáraikat vegzálják, addig Izrael szintén jellemz? módon a kisebbségieket. Tipikus különbség, de - sajnos - Izrael javára.

MD 2012. XI. 21. - Gazdag István

www.antidogma.hu

Ajánló